

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 6Tos/3/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2519010187
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 02. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Batisová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2020:2519010187.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Katarína Batisovej a sudcov JUDr. Jozefa Piknu a Mgr. Pavla Macháča, v trestnej veci odsúdeného X. U., nar. XX.XX.XXXX, o návrhu odsúdeného na povolenie obnovy konania, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Piešťany zo dňa 26.11.2019 sp. zn. 8Nt/46/2019, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 25.02.2020 takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku sa sťažnosť odsúdeného X. U. zamietá.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením prvostupňový súd podľa § 402 odsek 2 Trestného poriadku s poukazom na § 399 odsek 2 Trestného poriadku návrh odsúdeného X. U., nar. XX.XX.XXXX v W., trvale bytom W. č. XXX, adresa na doručovanie písomností S., X. č. X, na povolenie obnovy konania pôvodne vedeného na Okresnom súde Piešťany sp. zn. 2T/93/2009 zo dňa 28.11.2011 v spojení s uznesením Krajského súdu Trnava sp. zn. 5To/9/2012 zo dňa 02.10.2012 odmietol, nakoľko neboli zistené podmienky obnovy konania uvedené v § 394 Trestného poriadku.

Prvostupňový súd v odôvodnení napadnutého uznesenia uviedol, že skutočnosti uvádzané v návrhoch na povolenie obnovy konania zo dňa 20.8.2019 a zo dňa 27.8.2019 odsúdeným X. U. ohľadne toho, že v konaní nebolo dokladované predčasné ukončenie leasingu, že mu boli odobraté predmety leasingu s mincovníkmi a tovarom, ktoré mu patrili a toho, že bola sfaľšovaná písomnosť o predčasnom ukončení leasingovej zmluvy, už boli odsúdeným uvádzané v konaní o povolení obnovy konania vo veci tunajšieho súdu sp. zn. 16Nt/7/2016, v ktorom bol návrh odsúdeného zamietnutý. Odsúdený už v konaní 16Nt/7/2016 namietal doručenie výpovede leasingových zmlúv od poškodenej spoločnosti a ich predčasného ukončenia, ako aj odcudzenie majetku, teda hotovosti a mincovníkov, pričom tento návrh odsúdeného bol právoplatne zamietnutý s poukazom na to, že odsúdený tieto skutočnosti uvádzal už v pôvodnom konaní a súd sa nimi zaoberal aj v rozsudku. Vzhľadom na to, že návrhy odsúdeného zo dňa 20.8.2019 a 27.8.2019 sú len opakovaním skutočností, ktoré už boli skôr v konaní o povolení obnovy konania právoplatne zamietnuté, prvostupňový súd v zmysle ustanovenia § 402 odsek 2 Trestného poriadku odmietol návrh odsúdeného na povolenie obnovy konania, a to na neverejnom zasadnutí. Pokiaľ odsúdený namietal, že súd určité skutočnosti v konaní neskúmal, tak treba uviesť, že v konaní o povolení obnovy konania nemôže súd preskúmať zákonnosť postupu v pôvodnom konaní v tom smere, či sa pri rozhodovaní súd vyrovnal so všetkými okolnosťami a s obhajobou obvineného, preto námietky odsúdeného, že súd určité skutočnosti neskúmal, nemôžu byť predmetom obnovy konania. Proti tomuto uzneseniu podal odsúdený dňa 30.12.2019 sťažnosť, v ktorej okrem invektív voči prvostupňovému súdu uviedol, že predčasné ukončenie leasingu nebolo doručené prenajímateľovi leasingu, leasingové zmluvy neboli ukončené, odsúdenému bol neoprávnene odcudzený majetok, prvostupňový súd neskúmal čo je predmetom leasingu, neskúmal neoprávnené obohatenie sa VB leasingu Sk, neskúmal prečo VB leasing nepodal žalobu o vrátenie predmetov leasingu zákonnou cestou - občianskou žalobou. Zároveň sa odsúdený v odôvodnení sťažnosti zaoberal hodnotením dôkazov vykonaných v konaní, ktoré žiada obnoviť a postupom súdu pri ich hodnotení. Taktiež uviedol,

že ak neuspeje v konaní, pôjde so sťažnosťou na Ústavný súd Slovenskej republiky. Dňa 9.1.2020 odsúdený doručil ďalšie podanie, v ktorom opätovne uvádzal skutočnosti, ktoré uviedol už v odôvodnení podanej sťažnosti, pričom žiadal aby sťažnostný súd vyniesol rozsudok, že „súd prvej inštancie konal nezákonne, keď Mgr. T. L. dokladoval písomnosti bezdôvodne v priebehu súdneho konania, súd má za preukázané „krivé svedecké výpovede svedkov“, na základe dokazovania súd prvej inštancie vo veci samej vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia dôkazov, neskúmal až 11 bodov nezákonného konania svedkov a preto sa ruší rozsudok sp. zn. 2T/93/2009 v celom rozsahu.“

Prokurátor sťažnosť proti uzneseniu nepodal.

Na podklade podanej sťažnosti sťažnostný súd v zmysle § 192 ods. 1 Trestného poriadku preskúmal správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, ako i správnosť postupu konania predchádzajúceho vydaniu napadnutého uznesenia, a tak zistil, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Podľa § 192 ods. 1 Trestného poriadku pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán a) správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, a b) konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia.

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak nie je dôvodná. Preskúmaním obsahu prvostupňového rozhodnutia, ktoré bolo napadnuté sťažnosťou odsúdeného sťažnostný súd zistil, že toto bolo urobené v súlade so zistenými skutočnosťami, na ktoré potom súd prvého stupňa správne aplikoval príslušné ustanovenia Trestného poriadku.

Krajský súd uvádza, že podľa § 394 ods. 1 Trestného poriadku obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom alebo právoplatným trestným rozkazom, sa povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr nežnáme, ktoré by mohli samey osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu. Dôvodom obnovy konania podľa § 394 ods. 1 Trestného poriadku teda nemôže byť každá nová skutočnosť alebo nový dôkaz, o ktorých sa súd dozvie, ale len tie kvalifikované, teda také, ktoré sú spôsobilé ovplyvniť rozhodnutie o vine a treste, pričom toto posúdenie je výlučne úlohou rozhodujúceho súdu. Samotné tvrdenie osoby, ktorá podala návrh na povolenie obnovy konania, nie je pre takéto zásadné rozhodnutie postačujúce a súd ani nie je povinný vydať rozhodnutie v súlade s jeho právnymi názormi (I. ÚS 50/04) alebo hodnotením dôkazov (IV. ÚS 252/04).

V konaní o povolení obnovy konania neplatí revízny princíp, teda na základe ustanovenia § 394 Trestného poriadku nie je v konaní o povolenie obnovy konania daná možnosť preskúmavať procesný postup súdu v pôvodnom konaní ani vecnú správnosť jeho rozhodnutia. Toto konanie sa v zmysle ustanovenia § 394 ods. 1 Trestného poriadku obmedzuje predovšetkým na riešenie otázky, či návrh na povolenie obnovy konania obsahuje skutočnosti alebo dôkazy, ktoré sú pre súd nové, skôr nežnáme. Za nové skutočnosti alebo dôkazy nemožno považovať skutočnosti alebo dôkazy, ktoré možno zistiť z obsahu spisov, a to ani vtedy keď sa súd s nimi v rozhodnutí nevysporiadal alebo ich dokonca prehliadol, resp. sa zmýlil pri hodnotení vykonaných dôkazov, príp. ich nesprávne vyhodnotil (R 6/1997).

Podľa § 402 ods. 2 Trestného poriadku odmietnuť návrh z dôvodov uvedených v § 399 ods. 1 môže aj na neverejnom zasadnutí. Z dôvodu uvedeného v § 399 ods. 2 môže návrh odmietnuť na neverejnom zasadnutí iba v tom prípade, ak návrh uvádza tie isté skutočnosti a dôkazy, ktoré už boli skôr právoplatne zamietnuté, a návrh nanovo podaný je len jeho opakovaním.

Sťažnostný súd zistil, že prvostupňový súd postupoval správne, keď návrh odsúdeného na povolenie obnovy konania odmietol v zmysle ustanovenia § 402 odsek 2 Trestného poriadku, nakoľko skutočnosti uvedené v jeho návrhu na obnovu konania sú tými istými skutočnosťami, ktoré už boli skôr právoplatne zamietnuté, a návrh nanovo podaný je len jeho opakovaním. Zároveň sťažnostný súd uvádza, že sťažnosť odsúdeného obsahuje rovnako tie isté skutočnosti, s ktorými sa už prvostupňový súd ako i súd sťažnostný v dostatočnom rozsahu vysporiadal vo svojich skorších rozhodnutiach o návrhoch odsúdeného na obnovu predmetného konania.

Nezistiac podmienky pre zmenu napadnutého uznesenia senát Krajského súdu v Trnave podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku sťažnosť odsúdeného ako nedôvodnú zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.